

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D. a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **P. K.**
zastoupen advokátkou Mgr. Petrou Žilkovou
sídlem Purkyňova 648/125, Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 3. 2021, č. j. KUZZL-11226/2021

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 27. 4. 2021 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného označené v záhlaví rozsudku, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti předchozímu prvostupňovému správnímu rozhodnutí Městského úřadu Uherský Brod ze dne 21. 1. 2021, č. j. MUUB/2972/2021/OSD/Myš., jímž bylo rozhodnuto o námitkách žalobce proti záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na

pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „zákon o silničním provozu“) tak, že tyto byly zamítnuty a námitkami napadený záznam celkového počtu 12 bodů provedený ke dni 15. 9. 2020 v bodovém hodnocení žalobce byl potvrzen.

II. Žalobní argumentace

2. Žalobce konkrétně namítal u přestupku, jenž byl policií řešen uložením pokuty na místě dne 15. 9. 2022, č. j. KRPB-177210-3/PŘ-2020-060206, že byl použit nesprávný postup policie, která při příjezdu k ohlášené dopravní nehodě vyzvala účastníky pouze k sepsání záznamu o dopravní nehodě, který následně potvrdila, čímž řízení skončilo. Takový postup policie není souladný s ust. § 47 odst. 1 zákona o silničním provozu - policie měla věc vyřídit příkazem na místě nebo oznámením správnímu orgánu. Takový postup policie měl vycházet i z toho, že žalobce není vlastníkem předmětného nákladního automobilu, který v době nehody řídil.
3. Žalobce dále namítal, že byl od počátku námitkového řízení aktivní, upozorňoval správní orgány (policejní orgán i Městský úřad v Uherském Brodě) na shora uvedené skutečnosti. Správní orgány proto měly jeho obranu brát jako podnět ke správnímu řízení ve smyslu ust. § 94 správního řádu.
4. Žalobce dále poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011 - 103 (zásada, že správní orgány jsou povinny rozhodnutí o záznamu bodů založit na skutečnostech, které jsou ve spisovém materiálu postaveny najisto) a dále na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76 a ze dne 24. 10. 2013, č. j. 4 As 102/2013-38 (oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, poskytují správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; v případech, kdy se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích v oznámení zaznamenaných, je třeba vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené). Žalobce dále uvedl, že přestože byla na místě z jeho strany uhrazena pokuta ve výši 500 Kč, nelze předpokládat bez dalšího, že blokové řízení bylo provedeno v souladu se zákonem - uložení pokuty má povahu správního rozhodnutí a musí obsahovat relevantní náležitosti; musí z něj být zřejmé, jaké ustanovení zákona bylo porušeno, tak, aby přestupek byl dostatečně spolehlivě určen.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný navrhl podanou žalobu zamítnout, vzhledem k tomu, že žalobní argumentace byla uplatněna v rámci správního řízení a žalovaným vypořádána, odkázal především na napadená rozhodnutí

IV. Jednání před soudem

6. V rámci na jednání, které proběhlo dne 30. 3. 2023 setrvali zástupci účastníků řízení na svých dosavadních procesních stanoviscích, odkázali na podaná písemná vyjádření a zdůraznili z nich podstatnou argumentaci. Provádění důkazů nebylo zástupci účastníků navrhováno. Soud při své rozhodovací činnosti vycházel z obsahu kompletních správních spisů k věci se vztahujících.

V. Posouzení věci krajským soudem

7. Žalobce učinil předmětem přezkumu rozhodnutí vydané v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, neboť dosáhl celkového počtu 12 bodů a v důsledku toho

byl ve smyslu ust. § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušným správním orgánem vyzván k odevzdání svého řidičského průkazu. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno Městským úřadem Uherský Brod dne 21. 1. 2021 pod č. j. MUUB/2972/2021/OSD/Myš., přičemž jím byly jako nedůvodné zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů v registru řidičů, který byl proveden na základě trestního příkazu č. j. 1 T 75/2019-72, vydaném Okresním soudem v Rokycanech dne 23. 12. 2019 (dne 16. 1. 2020 nabyl právní moci), jím byl žalobci uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců a peněžitý trest ve výši 20 000 Kč za trestný čin spáchaný jím dne 8. 12. 2019, kdy vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, kterou si přivodil vlivem návykové látky činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku (§ 274 odst. 1 trestního zákoníku). V souvislosti s tím došlo k záznamu sedmi bodů v bodovém hodnocení řidiče. Dále se jednalo o oznámení o uložení pokuty příkazem na místě podle § 123b odst. 2 a § 128 odst. 3 zákon o silničním provozu, č. j. KRPB-177210- 3/PŘ-2020-060206 ze dne 15. 9. 2020, vydaném Policií ČR, Městským ředitelstvím policie Brno, dopravním inspektorátem Brno. Kromě zamítnutí námitek žalobce bylo rozhodnuto také o potvrzení provedeného záznamu celkového počtu 12 bodů, a to ke dni 15. 9. 2020.

8. Konkrétní žalobní námitka se týkala přestupku spáchanému žalobcem dne 15. 9. 2020. Žalobce tvrdil, že řízení ohledně tohoto přestupku bylo skončeno postupem policie, která po příjezdu k ohlášené dopravní nehodě vyzvala její účastníky pouze k sepsání záznamu o dopravní nehodě, jenž následně potvrdila. Takovýto postup je v rozporu s ust. § 47 odst. 1 zákon o silničním provozu, neboť policie měla vyřídit věc příkazem na místě nebo oznámením správnímu orgánu (žalobce není vlastníkem automobilu, který v době nehody řídil). K této námitce uvádí soud následující.
9. V rámci řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče měl správní orgán k dispozici oznámení o uložení pokuty příkazem na místě vydaném Policií ČR, Městským ředitelstvím policie Brno, dopravním inspektorátem dne 16. 9. 2020, č. j. KRPB-177210-PŘ-2020-060206, z něhož vyplývá, že žalobce dne 15. 9. 2020 v 15 hodin 20 minut v Brně na ulici Žabovřeská při řízení nákladního motorového vozidla RZ X, tovární zn. Renault T při přejíždění z jednoho jízdního pruhu do druhého ohrozil řidiče jedoucího v jízdním pruhu, do kterého přejížděl; tím došlo k porušení ust. § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu, žalobce se dopustil přestupku ve smyslu ust. § 125c odst. 1 písmeno k) tohoto zákona, přičemž mu byla za toto jednání příkazem na místě téhož dne uložena pokuta ve výši 500 Kč (číslo příkazového bloku na pokutu AS/2019 S2671583). Správní orgány si dále vyžádaly předmětný pokutový blok, z něhož vyplývají stejné skutečnosti jako z oznámení o uložení pokuty. V bodě číslo 11 bloku je uvedeno, že žalobce citovaného dne podepsal prohlášení, že souhlasí s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě, potvrdil, že údaje uvedené ve všech částech bloku souhlasí a potvrdil převzetí části b bloku.
10. Krajský soud na úvod věcného hodnocení podotýká, že je třeba striktně rozlišovat mezi správními řízeními o jednotlivých přestupcích a mezi řízením o námitkách proti provedení záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, neboť tato řízení mají zcela odlišný předmět. Pouze v řízeních o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je možno projednat, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek, zda byl řidič obviněn z jeho spáchání skutečně jeho pachatelem, jakož i další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. Naproti tomu v řízení o

námítkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro takový záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku apod. Takto vymezenému předmětu řízení pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění, z čehož je nutno vycházet i při podání opravného prostředku a formulování jednotlivých námitek.

11. Jak Nejvyšší správní soud uvedl již ve svém rozhodnutí ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, „V námítkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů tak bude typicky možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Oproti tomu v řízení o přestupku, resp. v eventuálně podaných opravných prostředcích proti rozhodnutí o přestupku, lze např. namítat, že přestupek nespáchal obviněný z přestupku, že v řízení o přestupku byl nedostatečně zjištěn skutkový stav, nebo že jednání obviněného vůbec není přestupkem. [...] Správní orgán rozhodující v řízení o námítkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zák. č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“.
12. Jak tedy vyplývá z výše uvedeného, správní orgány obou stupňů se v řízení o námítkách proti záznamu bodů v registru řidičů zabývají pouze způsobilostí podkladů pro záznam, tj. zda existuje způsobilý podklad pro záznam ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu (v daném případě pokutový blok), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu. Správní orgány obou stupňů jsou tedy v řízení o námítkách vázány rozhodnutím o tom, že byl spáchán přestupek a kdo za něj odpovídá, a nejsou oprávněny přezkoumávat toto rozhodnutí v blokovém řízení z hlediska jeho zákonnosti [srovnej též § 57 odst. 1 písm. c), větu za středníkem, zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“)]. Přezkum zákonnosti rozhodnutí lze provést pouze v rámci řízení, v jehož průběhu byla rozhodnutí vydána. Nevyužije-li účastník v řízení řádných opravných prostředků, či se jich v případě blokového řízení o své vůli vzdá, případně v řízení o mimořádných opravných prostředcích nedojde k odstranění pravomocného rozhodnutí, nelze se námítkami nezákonnosti rozhodnutí zabývat v řízení o námítkách podle § 123f zákona o silničním provozu. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011 - 87 a ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, a sice že řízení o námítkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ať již v podobě rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje.

13. Krajský soud v Brně ke vzneseným žalobním námitkám uvádí, že tyto byly fakticky uplatněny i v rámci správního řízení (včetně odvolacího), přičemž žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí s nimi vypořádal ve světle shora nastíněných možností v rámci řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů. Jak vyplývá ze shora citované judikatury, správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě nichž byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).
14. Z uvedeného pohledu jsou proto nedůvodné námitky směřující proti postupu Policie ČR po příjezdu k ohlášené nehodě. Z obsahu správního spisu vyplývá, že policie řešila s žalobcem danou událost uložením pokuty ve výši 500 Kč na místě - viz pokutový blok ze dne 15. 9. 2020, číslo bloku S2671583. Z pokutového bloku vyplývá, že dne 15. 9. 2020 v 15 hodin 20 minut došlo na ulici Žabovřeská v Brně k dopravní nehodě, při které se střetlo nákladní vozidlo značky Renault RZ X, jenž řídil žalobce a osobní automobil Alfa Romeo RZ X. Žalobce se při přejíždění z pruhu do pruhu dopustil ohrožení osobního vozidla Alfa Romeo jedoucího v jízdním pruhu, přičemž došlo ke spáchání přestupku ve smyslu ust. § 125 c odst. 1 písmeno k) zákona o silničním provozu. Pokutový blok je řádně vyplněn a v kolonce číslo 11 je zaznamenán souhlas žalobce s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě, kde žalobce svým podpisem potvrdil, že údaje uvedené na všech částech bloku souhlasí.
15. V rámci žaloby žalobce jednotlivé skutečnosti zaznamenané v bloku nerozporuje. Namítá, že policie měla věc buď vyřídit příkazem na místě (což se stalo, pozn. soudu), anebo oznámit podezření ze spáchání přestupku správnímu orgánu. Podle žalobce mělo dojít k nezákonnému postupu (s poukazem na ust. § 47 odst. 1 zákona o silničním provozu), neboť policie při příjezdu k ohlášené nehodě vyzvala pouze k sepsání záznamu o dopravní nehodě a tento potvrdila. K této námitce soud uvádí, že namítaným postupem nemohlo dojít k porušení ust. § 47 odst. 1 zákona o silničním provozu, podle něhož platí, že dopravní nehoda je událost v provozu na pozemních komunikacích, např. havárie nebo srážka, která se stala nebo byla započata na pozemní komunikaci a při níž dojde k usmrcení nebo zranění osoby nebo ke škodě na majetku v přímé souvislosti s provozem vozidla v pohybu. Pokud policie vyzvala účastníky dopravní nehody k sepsání záznamu o dopravní nehodě a tento poté potvrdila, nejedná se o postup vylučující uložení pokuty prostřednictvím pokutového bloku; záznam o dopravní nehodě slouží typicky jako podkladový materiál pro pojišťovnu při řešení pojistné události vzniklé v souvislosti s dopravní nehodou. Především však námitky oproti postupu policistů nelze úspěšně použít v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů. Žalobce podpisem pokutového bloku dal souhlas k projednání přestupu v blokovém řízení, není zjevné, že by se bránil zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě na místě (což jsou podmínky pro vydání rozhodnutí v blokovém řízení), není sporu o tom, že došlo k porušení povinnosti při provozu na pozemních komunikacích, jak je v bloku zaznamenáno. Řízení o námitkách proti záznamu bodového

hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku. Žalobce ani nepopírá spáchání uvedeného přestupku, přičemž v případě spáchání tohoto typu přestupku stanoví zákon počet bodů, který je v souvislosti se spácháním přestupku zaznamenáván. V dané věci nedošlo ani k situaci, že by blokové rozhodnutí bylo ztíženo vadou, tak, že by nebylo možné blok použít jako způsobilý podklad pro záznam bodů. Soud dále poukazuje na hodnocení uvedené námitky, které je obsaženo v žalobou napadeném rozhodnutí žalovaného. Z poukazovaného textu vyplývá, že správní orgány věnovaly podkladům předmětného řízení a námitkám žalobce náležitou pozornost a úvahy použité v napadeném rozhodnutí považuje krajský soud za zcela správné.

16. Otázka, zda žalobce byl vlastníkem nákladního automobilu, který řídil v době nehody, není z hlediska uplatněných žalobních námitek rozhodná.
17. Žalobce dále namítal, že správní orgány měly brát jeho námitky použité v řízení proti záznamu o bodovém hodnocení jako podnět ke správnímu řízení podle § 94 správního řádu. V žalobcem poukazovaném ustanovení je upraveno přezkumné řízení, přičemž je mimo jiné stanoveno, že k jeho provedení může dát podnět účastník správního řízení. Platí pak, že podnět není návrhem na zahájení řízení a jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatelci.
18. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce podal příslušnému orgánu Policie ČR podnět na přezkum příkazu na místě týkající se shora citovaného pokutového bloku. Uvedený podnět byl vyhodnocen Krajským ředitelstvím policie Jihomoravského kraje, odborem služby dopravní policie a žalobce byl uvědoměn sdělením ze dne 26. 11. 2020, č. j. KRPB-194573-6/ČJ-2020-0600DP-STA, že nebyly zjištěny žádné skutečnosti, na jejichž základě by bylo důvodné mít za to, že pravomocné a vykonatelné rozhodnutí vydané příkazem na místě dne 15. 9. 2020 by bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Řízení o námitkách žalobce proti záznamu bodu v registru řidičů prvostupňový správní orgán přerušil (usnesením ze dne 9. 11. 2020, č. j. OS-D/5575/20) do doby, než příslušný policejní orgán rozhodne ohledně podnětu žalobce k přezkumnému řízení. Správní orgány tedy postupovaly ve vztahu k uvedenému skutkovému stavu zcela korektně a vyčkaly vyřízení podnětu k přezkumnému řízení. Citovaná žalobní námitka není důvodná.
19. V rámci žaloby žalobce poukazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011 - 103, z něhož zdůraznil, že správní orgány jsou povinny rozhodnutí o záznamu bodů založit na skutečnostech, které jsou ve spisovém materiálu postaveny najisto (například, zda žalobce spáchal přestupek). Z obsahu napadených správních rozhodnutí obou stupňů vyplývá, že správní orgány uvedenou povinnost splnily. Kromě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě si vyžádaly předmětný pokutový blok a trestní příkaz. Tyto podklady byly řádně hodnoceny (viz str. 2 a 3 a dále 4 a násl. žalobou napadeného rozhodnutí) a jak již bylo shora uvedeno, pokutový blok obsahuje veškeré náležitosti. Žalobce ani konkrétně nerozporuje, které náležitosti by podle jeho názoru neměl obsahovat. K žalobcem poukazovaným rozsudkům Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76 a ze dne 24. 10. 2013, č. j. 4 As 106/2013-38 (z nich žalobce použil část hodnocení, podle něhož platí, že oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, přičemž toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných;

dokazování v průběhu událostí popsaných v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat další důkazy) soud uvádí, že v nyní projednávané věci k takovému postupu došlo, neboť si správní orgány kromě oznámení policie vyžádaly i předmětný pokutový blok a navíc žalobce skutečnosti v něm uvedené konkrétně nerozporoval. Žalobce ani nerozporoval skutečnosti vyplývající z trestního příkazu Okresního soudu v Rokycanech ze dne 23. 12. 2019, č. j. 1 T 75/2019-72.

20. Soud na závěr shrnuje, že žalovaný správně posoudil příslušné podklady pro zápis bodů do hodnocení řidiče (žalobce) a rovněž správným způsobem (v rozsahu uplatněných žalobních námitek) vypořádal námitky odvolací a nedopustil se v rámci řízení (ani prvostupňový správní orgán) postupu, který by žalobce na jeho právech zkrátil. Nelze tedy dojít k závěru, že byl žalobce napadeným rozhodnutím přímo či v důsledku porušení svých práv v řízení o námitkách proti záznamu bodů v bodovém hodnocení neoprávněně zkrácen na svých právech, či že by se napadené a jemu předcházející rozhodnutí nezákonně projevilo v jeho právní sféře v důsledku uplatněných žalobních tvrzení.

VI. Závěr a náklady řízení

21. Krajský soud na základě výše uvedených skutečností a úvah neshledal žalobu důvodnou, proto ji postupem ve smyslu ust. § 78 odst. 7 zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., dle nějž platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žaloba nebyla úspěšná, proto žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak, jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, žádné náklady řízení na rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. 3. 2023

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu